

B.9.3. Ochrana prírody a krajiny

B.9.3.1 Chránené časti prírody

Územná ochrana prírody

V k.ú. Prievidza sa nachádzajú 2 maloplošné chránené územia. Sú to: Prírodná pamiatka Kobylince a Prírodná pamiatka Hradisko. PP Kobylince je významná z geologického hľadiska a PP Hradisko z archeologického hľadiska. Ich prírodné hodnoty nie sú mimoriadne významné.

PP Kobylince má plochu 2,51 ha a predmetom ochrany je typový profil Handlovského súvrstvia – jediný prirodzený výchoz handlovských uhoľných slojov. Súvrstvie je odkryté v blízkom záreze potoka. Prírodné prostredie geologickej lokality je tvorené fragmentom hrabového lesa s prímесou duba a agátu. Spolu s roztrúsenou kríkovitou vegetáciou po okrajoch lesného porastu sú vytvorené podmienky pre spektrum druhov hmyzu, obojživelníkov, plazov, vtákov a cicavcov. V okolitej poľnohospodárskej využívaní krajine plní funkciu refúgia.

PP Hradisko má plochu 1,71 ha. Jedná sa o andezitové skalné bralo, v enkláve netvárneho hrabového lesa, na návrší Hradec (514 m.n.m.), tvoriace významný morfológický objekt v pomerne mierne modelovanom podhorí pohoria Vtáčnik. Lokalita je významná z archeologického hľadiska a patrí medzi najznámejšie náleziská na Hornej Nitre. Predstavuje valom opevnené hradisko, plniace strážnu funkciu. Bohaté nálezy sú datované do mladšej doby kamennej, doby bronzovej, mladšej doby železnej a do rímskeho obdobia. Sídli tu tiež Slovania v 9.storocí. V okolitej poľnohospodárskej využívaní krajine plní funkciu refúgia.

Riešené územie nezasahuje, resp. sa v ňom nenachádza žiadne lokality sústavy NATURA 2000, ani chránené územie podľa medzinárodných dohôd.

Druhová ochrana prírody

Jednotlivé zistené chránené druhy sú uvedené v kapitolách 3.2.2.1 až 3.2.2.6 v KEP-e.

Ochrana drevín

V riešenom území sa nenachádza ani nie je navrhovaný žiadny chránený strom.

B.9.3.2 Územný priemet systému ekologickej stability územia

Metodika stanovovania biokoridorov a biocentier je založená na klasifikácii územia podľa súčasnej krajinej štruktúry, použitej pri tvorbe RÚSES okresu Prievidza (Ekotrust, 1994). Základom tejto metodiky je posúdenie kvalitatívno-quantitatívnych hodnôt existujúcej vegetácie a zaznamenaných druhov fauny, opierajúc sa o Vyhlášku MŽP SR z 28.júla 2006 Z.z. c.492/2006.

Z fauny k najvýznamnejším druhom patria:

prioritné chránené druhy fauny európskeho významu

chránené druhy fauny európskeho významu

chránené druhy fauny národného významu

Z fauny boli monitorované druhy obojživelníkov, plazov, vtákov a cicavcov

Vodný tok s brehovou vegetáciou a niva rieky Nitry, prechádzajúca SZ hranicou katastrálneho územia, je svojou geografickou polohou aj zistenými údajmi o výskyte fauny, predovšetkým vtákov, najhodnotnejším územím pre migrujúce druhy vtákov. Z environmentálneho hľadiska sa jedná o regionálny biokoridor.

Lesné komplexy v JV časti katastrálneho územia Prievidze, konkrétne od Ležiska, cez Opálený vrch, prameniská Moštenice a Mraznice po Jelení vrch a JV okraj katastrálnej hranice (s kótami Holý vrch a Chlmček) je z environmentálneho hľadiska najhodnotnejšou lesnou plochou, ktorá predstavuje regionálne biocentrum.

Lokálnym biocentrom je časť z mozaiky lesných ekosystémov v širšom okolí lokality Púšť, južne od zastavanej časti mesta Prievidza.

Lokálnym biocentrom je aj časť z mozaiky lesných ekosystémov v SV časti k.ú., od Lesoparku pri sídlisku Sever až po Necpalskú horu na hranici katastra.

Lokálnym biocentrom je aj stará sedimentačná nádrž Bane Cigel, s komplexom mokradových biotopov, na hranici k.ú. Prievidza a Sebedražie.

Lokálnym biokoridorom je tok Handlovky s jej brehovou vegetáciou.